

N:o 195.

Af herr **A. Sundblad**, om nedsättning af portot för rekommenderade bref.

I en vid förlidet års riksdag inom Andra Kammaren väckt motion föreslog dåvarande ledamoten af samma kammare herr A. Norrman, att Riksdagen måtte besluta att genom skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, det Kongl. Maj:t täcktes vidtaga sådana ändringar i nu gällande poststadga, att afgiften för rekommenderade inrikes bref nedsattes från tjugu till tio öre jemte vanlig befodringsafgift. Såsom stöd för detta förslag påpekar motionären, att det nuvarande förhållandet mellan afgiften för rekommenderadt bref och afgiften för postanvisning är orimligt, enär en postanvisning för belopp under 25 kronor kostar endast 15 öre, då deremot ett rekommenderadt bref kostar i rekommendations- och befodringsafgift tillsammans 30 öre, oafsedt om detta innehåller endast fem eller tio kronor, vidare att det ligger i allmänhetens intresse, i synnerhet arbetsklassens, att i många fall hellre sända sina små penningssummor i rekommenderadt bref än med postanvisning, samt att postverket befinner sig i så god ekonomisk ställning, att det kan anses väl bära den förlust, som af den föreslagna nedsättningen möjligen skulle blifva en följd. Riksdagen afslog denna motion hufvudsakligen på den grund, att postverket för närvarande hade stora utgifter att bestrida i och för uppförandet af nya posthus, samt att den af motionären föreslagna nedsättningen sannolikt skulle medföra en ganska betydande minskning i postverkets inkomster.

Det oaktadt vågar jag upptaga motionärens förslag och hos Riksdagen göra förnyad framställning om nedsättning af rekommendationsafgiften för rekommenderade inrikes bref. Utom de af nämnde motionär härför an-

förda skäl, hvilka synas mig vara i och för sig ganska viktiga, kunna åberopas andra, som enligt mitt förmenande mera afgjordt tala för att en nedsättning i angifna rigtning är af tidsförhållandena påkallad. Det torde vara allmänt känt, att vid afsändandet af mindre penningssummor många bland allmänheten för att undgå erläggandet af en i deras tycke allt för hög rekommendationsafgift begagna sig af den utvägen att innesluta beloppet i ett vanligt lösbref och derefter låta befordra det med posten under enkelt porto. Utom det att man genom ett dylikt förfaringssätt undan- drager postverket den stadgade rekommendationsafgiften, utsätter man sig ofta för risken att förlora den inneslutna summan, enär, till följd af den mindre noggranna kontroll, som inom postverket utöfvas i fråga om lösbref, sådana bref, i synnerhet om man förmodar att de innehålla penningar, lätt kunna förkomma, ett förhållande, hvarom de många brefstölderna bära ett nedslående vittnesbörd, hvarjemte man på detta sätt inleder mängen i frestelse till brefstöld. Ett sådant missförhållande bör, om möjligt, aflägsnas, och ett medel härtill synes mig vara, att nu gällande rekommendationsafgift nedsättes med 10 öre. Ett efterföljansvärdt exempel hafva vi i detta fall från broderlandet Norge, der man just i sådant syfte nedsatt rekommendationsafgiften för rekommenderade inrikes bref till 10 öre.

På grund af det anförda tillåter jag mig härmed vördsamt hemställa,

att Riksdagen måtte besluta att genom skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, det Kongl. Maj:t täcktes vidtaga sådana ändringar i nu gällande poststadga, att rekommendationsafgiften för rekommenderade inrikes bref nedsättes från 20 öre till 10 öre.

Stockholm den 28 januari 1899.

A. Sundblad.